

Sygn. akt. **II K 130/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Arlety Osikowicz

po rozpoznaniu dnia 13-06-2017 r., 17-08-2017 r., 28-11-2018 r.,

sprawy karnej K. B. s. S. i K. zd. P., ur. (...) w G., PESEL (...),

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 20 stycznia 2017 roku w miejscowości B. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

2. w dniu 14 lutego 2017 roku w miejscowości B. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

3. w dniu 2 marca 2017 roku w miejscowości L. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

4. w dniu 3 mara 2017 roku w miejscowości B. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

5. w dniu 3 marca 2017 roku w miejscowości R. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

6. w dniu 8 marca 2017 roku w miejscowości B. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

7. w dniu 10 marca 2017 roku w miejscowości B. powiatu (...) kierując w ruchu lądowym rowerem nie zastosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. akt (...) zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych obowiązującego od 02-06-2011 r. do 02-06-2018 r. Przy czym w chwili czynu miał ograniczoną w

stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

tj. o przest. z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk

przy czym przestępstw tych dopuścił się działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, a zatem działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 kk

uznaje osk. K. B. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów stanowiących ciąg przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 31§2 kk w zw. z art. 91§1 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy i przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 4§1 kk

skazuje

I. osk. K. B. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

II. na zasadzie art. 624 §1 kpk zwalnia osk. K. B. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 420 zł plus 23% VAT w kwocie 96,60 zł to jest łącznie kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu.

Sygn. akt II K 130/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 listopada 2018 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. B. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 maja 2011 r. sygn. (...) został skazany za przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art. 31 §2 kk oraz z art. 178a §2 kk. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego na podstawie art. 42 §2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i niemechanicznych na okres 7 lat tj. od dnia 2 czerwca 2011 r. do dnia 2 czerwca 2018 r.

Dowód:

- dane o karalności k. 11-12,
- odpis wyroku SR w G. z dnia 25 maja 2011 r. sygn. (...)k. 62,

Pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych oskarżony K. B. w dniu 20 stycznia 2017 r. około godziny 18:15 poruszał się rowerem drogą publiczną w miejscowości B., gdzie został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol policji z Komendy Powiatowej Policji w G.. Kierujący rowerem był trzeźwy.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 113/2, 7/2-8,
- zeznania świadka P. D. k. 2/2,

Oskarżony K. B. był również zatrzymywany przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w B. w dniu 14 lutego 2017 r. około godziny 15:40

w miejscowości B., w dniu 2 marca 2017 r. około godziny 13:40 w miejscowości L., w dniu 3 marca 2017 r. około godziny 9:40 w miejscowości B., w dniu

3 marca 2017 r. około godziny 11:45 w miejscowości R., w dniu 8 marca 2017 r. około godziny 16:20 w miejscowości B. oraz w dniu 10 marca 2017 r. około godziny 15:30 w miejscowości B.. Za każdym razem oskarżony kierował rowerem po drodze publicznej nie stosując się do zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 maja 2011 r. sygn. (...)Za każdym razem K. B. był trzeźwy.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. B. k. 113/2, 24/2-25, 42/2-43, 50/2-51, 84/2-85,
- zeznania świadka T. M. k. 122, 18/2, 36/2,
- zeznania świadka M. P. k. 122-122/2, 31/2, 78/2,
- zeznania świadka R. C. k. 122/2, 45/2,
- zeznania świadka M. O. k. 122/2, 53/2,

W związku z zachodzącymi uzasadnionymi wątpliwościami co do poczytalności oskarżonego K. B., który leczy się na padaczkę alkoholową,

w postępowaniu przygotowawczym dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. W pisemnej opinii z dnia 16 marca 2017 r. biegli psychiatrzy lek. med. J. P. i lek. med. P. Z. stwierdzili, że K. B. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy. Stwierdzili natomiast upośledzenie umysłowe

w stopniu umiarkowanym oraz padaczkę i zespół uzależnienia od alkoholu – obecnie

w remisji objawów. Biegli stwierdzili, że w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów K. B. miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność ich rozpoznania

i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 16 marca 2017 r. k. 86-87,
- informacja Oddziału Psychiatrii Szpitala (...) w G. k. 126,

Opiniując na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2017 r. biegli lek med. J. P.

i lek. med. P. Z. podtrzymali opinię z dnia 16 marca 2017 r. i stwierdzili, że nie widzieli potrzeby powoływania do wydania opinii biegłych lekarzy neurologa ani innych specjalności, ani psychologa gdyż oskarżony był badany psychologicznie w trakcie pobytu w oddziale psychiatrycznym. Wydając opinię zapoznali się z jego dokumentacją medyczną z Oddziału Psychiatrycznego Szpitala w G., która zawierała również opinię psychologa z okresu jego hospitalizacji. Biegli podtrzymali wniosek pisemnej opinii, że w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów oskarżony miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność ich rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem.

Po zapoznaniu się na rozprawie z dokumentacją medyczną oskarżonego (k. 111) biegli stwierdzili, że w tej dokumentacji znajduje się opinia psychologiczna z lutego 2016 r. sporządzona przez psychologa z warsztatów terapii zajęciowej, z której wynika, że oskarżony jest osobą upośledzoną w stopniu umiarkowanym, nie przejawia myślenia przyczynowo skutkowego, przejawia brak krytycyzmu co do własnych działań oraz brak umiejętności wyciągania wniosków z działań z przeszłości. Po zapoznaniu się z tą opinią psychologiczną biegli nie podtrzymali poprzedniej opinii gdzie stwierdzili, że miał

w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia czynów

i pokierowania swoim postępowaniem i stwierdzili, że oskarżony miał całkowicie zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Biegli stwierdzili, że w opinii z lutego 2016 r. psycholog nie napisał, że oskarżony jest upośledzony w stopniu umiarkowanym, jednak opis funkcjonowania oskarżonego jest równoznaczny z funkcjonowaniem osoby upośledzonej w stopniu umiarkowanym, że ten opis świadczy o tym, że miał zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Z badania psychiatrycznego nie do końca te okoliczności mogły wyjść, gdyż badanie psychiatryczne jest jednorazowe, w badaniu psychiatrycznym określa się zachowanie w czasie badania, nastrój, kontakt, można stwierdzić czy są jakieś objawy psychotyczne wskazujące na chorobę psychiczną bądź też deficyt intelektualny. Biegła lek. med. J. P. stwierdziła, że w sprawie K. B. wydawała opinię około 7 razy i zawsze stwierdzała poczytalność ograniczoną w znacznym stopniu, gdyż nigdy nie było opisowej opinii psychologicznej psychologa z (...), dodała, że pozostała dokumentacja lekarska przedłożona dzisiaj nie miała wpływu na zmianę opinii, tylko opinia psychologiczna.

Dowód:

- opinia biegłych psychiatrów lek. med. J. P. oraz lek. med. P. Z. na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2017 r. k. 120/2-121/2,

- dokumentacja medyczna k. 111,

Wobec sprzeczności pomiędzy opinią biegłych lek. med. J. P. o lek. med. P. Z. z dnia 16 marca 2017 r. a opinią tych biegłych na rozprawie w dniu

17 sierpnia 2017 r. w postępowaniu sądowym dopuszczono dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów lek. med. H. B. i lek. med. M. B. na okoliczność, czy oskarżony w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem, czy też zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona bądź zniesiona oraz czy aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego pozwala na jego udział w toczącym się postępowaniu.

W pisemnej opinii z dnia 15 listopada 2017 r. biegli stwierdzili, że oskarżony K. B. nie wykazuje zaburzeń psychotycznych, intelektualnie funkcjonuje

w poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim i umiarkowanym. Nadto biegli stwierdzili, że będą mogli się wypowiedzieć w sposób pewny o poczytalności oskarżonego względem zarzucanych mu czynów w opinii uzupełniającej, po uzyskaniu aktualnej opinii biegłego psychologa. We wnioskach do opinii biegli stwierdzili, że z oceny psychologicznej z 2016 r. przeprowadzonej przez psychologa opiekującego się oskarżonym w (...) niewiele wynika, bowiem w sytuacji opieki nad pacjentem terapeuta czuje się zobligowany do przedstawiania faktów na korzyść pacjenta

i przedstawiania go gorzej funkcjonującego dla celów orzeczniczych (rentowych, niepełnosprawności itp.). Określenia, że ma obniżony krytycyzm oraz zdolność do myślenia przyczynowo-skutkowego także niewiele wnoszą, gdyż cechują

zarówno upośledzenie lekkie jak i głębsze postaci. Przy czynach opisanych zarzutem w ogóle nie jest konieczna zdolność myślenia przyczynowo-skutkowego, gdyż oskarżony wiedział, że czyny mają charakter zabroniony, wiedział, że nie może tego robić.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 15 listopada 2017 r. k. 136-138,

W pisemnej opinii sądowo-psychologicznej z dnia 25 maja 2018 r. biegły psycholog M. Ś. stwierdziła, że sprawność intelektualna oskarżonego pozostaje na pograniczu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim i umiarkowanym – wg kryteriów testu W. wskaźnik II 54 mieści się w górnych granicach umiarkowanego upośledzenia umysłowego (40-54), a wg (...)10 powinien być zliczony do upośledzenia w stopniu lekkim (50-69). Oskarżony uzyskuje lepsze wyniki w skali słownej, co powoduje, że prezentuje się lepiej w kontakcie werbalnym niż wynikałoby to ze wskaźnika globalnego, natomiast istotne ograniczenia określone w skali wykonawczej wskazują na sztywność myślenia, trudność w przełączaniu procesów poznawczych, trudności z ich planowaniem, stereotypowość zachowania. Prawdopodobnym wydaje się, że badany był osobą lekko upośledzoną umysłowo, natomiast schorzenie neurologiczne, nadużywanie alkoholu, doprowadziło do psychodegradacji i pogłębienia deficytu głównie w zakresie funkcji wykonawczych, które mieszczą się w granicach umiarkowanego upośledzenia umysłowego.

Dowód:

- opinia sądowo-psychologiczna z dnia 25 maja 2018 r. k. 156-158,

W pisemnej opinii uzupełniającej sądowo-psychiatrycznej z dnia 23 sierpnia 2018 r. biegli lek. med. H. B. i lek. med. M. B. stwierdzili, że K. B. nie wykazuje zaburzeń psychotycznych, intelektualnie funkcjonuje w poziomie pogranicza upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim/umiarkowanym, czemu towarzyszą organiczne zaburzenia osobowości. W czasie zarzucanych mu czynów K. B. miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia przy w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do pokierowania własnym postępowaniem – w rozumieniu art. 31 §2 kk.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna z dnia 23 sierpnia 2018 r. k. 162-164,

Oskarżony K. B. ma 39 lat, o wykształceniu podstawowym, kawaler, nie posiada nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z renty wysokości 400 zł miesięcznie, bez majątku, karany za przestępstwa z art. 244 kk.

Dowód:

- dane o karalności k. 11-12,

- dane o podejrzanym k. 94,

- informacja Urzędu Gminy L. o stanie majątkowym k. 58,

- odpisy wyroków SR w G.k. 61-62, 64, 66-72,

- odpisy wyroków SR w J.k. 73-76,

Oskarżony **K. B.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że jeździł na rowerze w dniach wskazanych w zarzutach, ponieważ ma wszędzie daleko, że wie, że źle zrobił, że ma orzeczony zakaz i nie może jeździć rowerem po drodze publicznej, ale musiał jechać m.in. do sklepu i myślał, że uda mu się przejechać i nie zostanie zatrzymany do kontroli przez patrol policji.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu na zasadzie art. 389 §1 kpk wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do zarzutów oraz że było tak, jak w odczytanych wyjaśnieniach. Na pytanie dlaczego nie przyznaje się, skoro było tak jak w odczytanych wyjaśnieniach, oskarżony dodał, że 3 marca jechał w B. rowerem i mimo, że jechał tym rowerem nie przyznaje się.

Wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym zasługują na wiarę, jako szczere, przekonujące i zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie w tej części, gdzie nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jako niezrozumiałe i nielogiczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **P. D., T. M., M. P., R. C.** i **M. O.**, funkcjonariuszy policji, którzy brali udział w kontrolach drogowych i zatrzymaniu oskarżonego. Policjanci w sposób obiektywny zeznali na temat przebiegu zdarzeń oraz podjętych czynności, a także na okoliczność kierowania przez oskarżonego rowerem mimo orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów. Brak jest podstaw do przyjęcia, aby w zeznaniach świadkowie podali nieprawdziwe informacje, inne niż wynikające z przebiegu kontroli drogowych oskarżonego K. B..

Sąd podzielił jako obiektywne i fachowe pisemną opinię biegłego psychologa M. Ś. z dnia 25 maja 2018 r. dotyczącą oskarżonego oraz pisemne opinie biegłych psychiatrów lek. H. B. i lek. M. B. z dnia 15 listopada 2017 r. oraz z dnia 23 sierpnia 2018 r. dotyczące stanu zdrowia psychicznego i poczytalności oskarżonego K. B.. Biegli w sposób fachowy i przekonujący odnieśli się do oceny psychologicznej z lutego 2016 r. przeprowadzonej przez psychologa z W. (...)Z.w L., stwierdzili konieczność badań psychologicznych przeprowadzonych przez biegłego psychologa a nie przez psychologa opiekującego się oskarżonego w W. (...)Z.. W opinii z dnia 23 sierpnia 2018 r. wydanej po wydaniu opinii przez biegłego psychologa mgr M. Ś. w sposób obiektywny i fachowych stwierdzili, że w czasie zarzucanych czynów oskarżony K. B. miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu przy w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do pokierowania swoim postępowaniem, w rozumieniu art. 31 §2 kk.

Sąd nie podzielił ustnej opinii biegłych psychiatrów lek. med. J. P. i lek. med. P. Z. złożonej na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2017 r., gdzie po zapoznaniu się z treścią opinii psychologa z W. (...)Z.z lutego 2016 r. stwierdzili, że oskarżony miał całkowicie zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, jako nieprzekonującej, pozostającej w sprzeczności z pisemną opinią tych biegłych z dnia 16 marca 2017 r.

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony K. B. dopuścił się zarzucanych mu czynów z art. 244 kk w zw. z art. 31 §2 kk, gdyż w dniach 20 stycznia 2017 r., 14 lutego 2017 r., 2 marca 2017 r., 3 marca 2017 r., 8 marca 2017 r. oraz 10 marca 2017 r. kierował w ruchu lądowym rowerem nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w G. sygn. (...)zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych obowiązującego od 2 czerwca 2011 r. do 2 czerwca 2018 r.

Ponieważ oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd uznał je za popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 §1 kk.

Ze względu na treść opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 23 sierpnia 2018 r. wskazującej, że z powodu upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim/umiarkowanym, oskarżony w czasie zarzucanych czynów miał zachowaną zdolność rozpoznania ich znaczenia przy w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do pokierowania własnym postępowaniem, oskarżony zarzucanego mu ciągu przestępstw dopuścił się w warunkach art. 31 §2 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów stanowiących ciąg przestępstw z art. 244 kk w zw. z art. 31 §2 kk w zw. z art. 91 §1 kk, na podstawie powołanych przepisów i przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 4

§1 kk sąd skazał go na karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, a więc najniższej wysokości, miał sąd na uwadze stosownie do treści art. 33 §3 kk sytuację materialną oskarżonego, który nie pracuje i utrzymuje się w niewielkiej renty.

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę zmianę przepisów ustawy Kodeks Karny i opierał się na brzmieniu przepisu art. 244 kk sprzed 1 czerwca 2017 r., który jest względniejszy dla sprawcy, gdyż w czasie popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów ustawowe zagrożenie występku z art. 244 kk było niższe.

Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego.

Wymierzając tę karę sąd przyjął, jako okoliczności łagodzące szczerze przyznanie się oskarżonego do winy w postępowaniu przygotowawczym oraz okoliczność, że czynów dopuścił się w warunkach art. 31 §2 kk, natomiast jako okoliczność obciążającą przyjął sąd dotychczasową karalność oskarżonego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu powołanego w wyroku, zwalniając oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na jego sytuację materialną.

G., dnia 18 grudnia 2018 r.